

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2053/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Владимир Мандић адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3569/18 од 19.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3569/18 од 19.09.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3569/18 од 19.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3448/2015 од 01.06.2016. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 80.000,00 динара и то за претрпљене физичке болове износ од 40.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 40.000,00 динара и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 126.300,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа од 40.000,00 динара по основу претрпљених физичких болова па до траженог износа од 70.000,00 динара и преко досуђеног износа од 40.000,00 динара по основу претрпљеног страха до износа од 70.000,00 динара.

Виши суд у Новом Саду је пресудом Гж 3569/18 од 19.09.2018. године жалбу туженог делимично усвојио и пресуду Основног суда у Новом Саду П број 3448/2015 од 01.06.2016. године у побијаном усвајајућем делу преиначио тако што је обавезао тужену да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 64.000,00 динара уместо 80.000,00 динара и то за претрпљене физичке болове 32.000,00 динара уместо износа од 40.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 32.000,00 динара уместо износа од 40.000,00 динара, док је преко преиначених износа до досуђених износа првостепеном пресудом са

законском затезном каматом на ову разлику од пресуђења до исплате тужбени захтев одбијен и обавезан тужени да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 125.020,00 динара уместо износа од 126.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности уместо дана пресуђења 01.06.2016. па до исплате, а одбијен је захтев у делу у којем је тужилац потраживао исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде трошкова поступка од дана пресуђења 01.06.2016. до дана извршности. Жалба туженог је у преосталом делу одбијена и првостепена пресуда у побијаном непреиначеном делу потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује са позивом на члан 404. став 1. ЗПП, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, новог тумачења права и уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправност грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права нити уједначавањем судске праксе узимајући у обзир садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева, као и да је у погледу трошкова поступка сваки случај специфичан и зависи од околности конкретног спора па није могуће уједначавање судске праксе. Побијане нижестепене пресуде садрже одлуку о тужбеном захтеву и трошковима парничног поступка које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питању накнаде штете и трошкова парничног поступка, које питање је довољно разјашњено у судској пракси, због чега Врховни касациони суд није прихватио предлог туженог за одлучивање о ревизији у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према члану 28. ЗПП ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само

вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је суду 06.04.2015. године.

Како у конкретном случају из садржине ревизије туженог произилази да се побија правилност решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима парничног поступка, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић